

PATRÍCIA POKLA

Szerinted miért hoztalak ide? Itt csak tenger van körülöttem, hová fogsz menni? – idézi a férje, S. I. Lee mondatait Nyíri Kovács Patrícia. Ezek akkor hangzottak el, mielőtt a férfi lelakatolta a felesége és a fiuk útlevelét Bora Borán, ahová eredetileg azért jöttek, hogy megmentse a házasságukat. Három és fél évvel később az *On The Spot* stábja a helyszínen látogatta meg Patríciát és a kisfiát. *szerző: Cseke Eszter és S. Takács András*

Szép és légies. Az a fajta nő, aki miatt a külföldiek dicsérni szokták a magyar lányokat. Frissen facsart pamplemousse-t, azaz polinéz grépfrütdzsúszt és salátát rendel, amikor először találkozunk, és beülünk Bora Bora központi falujának egyetlen kávézójába, egy poros út mellé. Próbáljuk nem fürkészni, pedig nagyon kíváncsiak vagyunk a „szerencsétlenül járt”, zöld szemű magyar lányra, aki a világ végén lakik. A turisták szerint a paradicsomban, szerinte a pokolban.

Húsz perc múlva felugrik, otthagyja a szinte érintetlen salátát az asztalon, és beszáll a régi, fehér Daciába. Negyedórán belül egy napbarnított, vágott szemű legénykével tér vissza, aki percek alatt a legjobb haverunk lesz, és folyékonyan sztorizik magyarul. Noah ötéves, most végzett az oviban, és ezen a héten az anyukájánál lehet. „Nekem nagyon szomorú történetem van, és mindenki ismer Magyarországon” – mondja, miközben a sült krumplinkat majszolja. Patrícia szomorúan mosolyog, mi meg rendesen zavarba jövünk szókimondó barátunktól, és csak napok múlva, játék közben merjük tőle megkérdezni, mi is az a nagyon szomorú történet.

JÁRNI A VILÁGOT

Patrícia diplomata apukája miatt Afrikában nőtt fel, a család csak kiskamasz korában költözött vissza Magyarországra, a rendszerváltás környékén. Angolul jobban beszélt, mint magyarul, és keményen küzdött érte, hogy az iskolatársak befogadják. A diploma után Párizsban folytatta a tanulmányait, ahol nemsokára munkát is talált a bankszektorban. Kozmopolita életre termett, a

2011. november 5-én kattan az aranykalitkán a zár. Miután fojtogatja és megerőszkolja, a férj elveszi a felesége és a gyereke útlevelét. Aztán beadja a válókeresetet

huszonévesek nyughatatlanságával. Látni és járni akarta a világot, és bár kiegyensúlyozott kapcsolatai voltak, kedves, okos és rendes fiúkkal, mint oly sokan, ő is valami másra vágyott. 28 éves volt, amikor megkapta álmai lehetőségét, és New Yorkba költözhetett.

Elképzeljük, ahogy reggelente elindul a kis manhattani albérletből, útközben vesz egy kávé, aztán belibben a bankba a brókerek közé. Kedves és sugárzó, tele a jövő iránti izgalommal és reménnyel, akcentus nélkül beszél az angolt, könnyen ismerkedik, mégis visszafogott... Talán az egyik ilyen reggelen láthatta meg először Lee, a koreai származású, de Franciaországban nevelkedett, cél tudatos, művelt és határozott bróker, aki ugyanazon a környéken dolgozott, mint Patri.

Egy buliban ismerkedtek meg, és Patríciát rögtön lenyűgözte Lee intellektusa, aki nyolc hónap után meg is kérte a kezét. Gyors volt a tempó, de ő volt az első férfi, akiről úgy érezte: szívesen szülne neki gyereket. Igent mondott. „Amikor ránéztem, nekem ő testesítette meg azt az erős férfit, akire mindig is vágytam.

A korábbi kapcsolataimban mindig én voltam az erősebb személyiség. Együtt bármire képesek vagyunk, együtt bármit elérhetünk: ezt éreztem Lee-vel kapcsolatban az elején” – meséli Patrícia. A történet többi része már-már nyálás, dél-franciaországi esküvővel, Bora Bora-i nászúttal és egy babával az ifjú feleség hasában. Persze akadt pár rossz előéretre okot adó jel: féltékenység a családra, a barátokra, nagy veszekedés a lagzi előtt és egy utolsó pillanatban előrántott, jól kitervelt házassági szerződés. Az utólag oly könnyen és könnyörtelenül okoskodók és az önmagát azóta is ostromozó Patrícia figyelmét itt hívnánk fel a szerelem vaknak becézett természetére és arra a bizonyos rózsaszín ködre. Valószínűleg nem ő az első és az utolsó nő, aki másfél év ismeretség vagy ismeretlenség után hozzámegy valakihez.

RÉMÁLOM LETT

Lee karrierje miatt az ifjú pár Japánba költözik, és lassan elkezdődik a rémálom. Patri hat hónapos terhes, amikor először fojtogatja és fenyegeti a férje. A kisfiuk, Noah négy hónapos, amikor a bántalmazást nemi erőszak is követi, és azzal fenyegeti a férfit, hogy a gyerekekkel együtt öngyilkos lesz. Patrícia papucsban szalad a rendőrségre, de mivel nem beszél japánul, a kiérkező rendőröket Lee könnyedén megnyugtatja. A kisbaba nyugtalan, rengeteget sír, állandóan az anyja közelségét igényli, és ez a férfit nagyon zavarja. A szörnyű incidensek után ideig-óráig jobb időszakok következnek, aztán valamiért megint elpattan a húr. Patrícia lassan árnyéka lesz önmagának, de az erős szégyenérzet miatt nem mer szólni senkinek. „Megmondta világosan, hogy nekem ez a kötelességem, mert a felesége vagyok.” Ráadásul ►►

Iskola után játék anyával a kertben

az esetek után a férj előveszi a kameráját, és filmezni kezdi. Azzal fenyegeti, hogy a felvételeket nyilvánosságra hozza, és a „hisztérikus viselkedése” miatt el fogják venni tőle a gyereket. Aztán a cunami és a fukushimai atombaleset miatt visszaköltöznek Európába.

BORA BORA

Patrícia Párizsban felkeres egy ügyvédet, segítséget kér, de még nem adja be a válópert. Nyolc hónapra Budapestre költöznek a lány saját otthonába, ahol hosszabb szünet után folytatódik a bánatalmazás és a nemi erőszak is, ráadásul a gyerek jelenlétében. Patrícia válni akar, mindenről beszámol a párizsi ügyvédjének. A férfi sokáig könyörög, hogy próbálják meg rendbe hozni a házasságukat a gyerek miatt, és utazzanak el a nászútjuk helyszínére, Bora Borára, három hónapra. Ott majd minden helyrejön... „Könyörgött, hogy ne legyek rossz anya, ne akarjak csonka családot a gyerekeknek.” 2011. november 5-én kattant az aranykalitkán a zár. Miután fojtogatja és megerőszakolja, a férj elveszi a felesége és a gyereke útlevelét. Aztán beadja válókeresetet, és megkezdődik a végeláthatatlan jogi procedúra, ami miatt a kisfiú nem hagyhatja el a szigetet. Ez pontosan három és fél éve történt. Noah lassan iskolába megy.

„A legnagyobb félelmem mindig az volt, hogy valamit nem tudok megoldani, mert apukám mindig mindent meg tudott oldani. És most itt vagyok, több mint három éve egy helyzetben, amit

Noah kagylóval

nem tudok megoldani. Olyan, mintha valaki elvette volna az életemet.” Francia Polinézia legnépszerűbb szigetén tulajdonképpen semmi nincs. A luxus szállodák mind a Bora Bora körüli lapos kis szigetekre épültek, hogy a vendégek rálássanak a csodálatos hegyekre, és pár kilométerre a helyi lakosoktól élvezhessék a tiszta, smaragdzöld vizet. A legendás hegyek aljában vezet az egyetlen út, amelyen körbe lehet autózni a szigetet.

Itt zötyögünk éppen Patríciával és a fiával, abban a bizonyos fehér Daciában, kátyúkat és az úttesten kóválygó pitbullokat kerülgetve. A melegtől most még kábult állatok úgy délután öt körül felébrednek, onnan kezdve nem tanácsos gyalogolni a szigeten. Sok rémtörténet kering a pitbullfalkák támadásairól és a pórul járt turistákról. Persze Noah előtt nem beszélünk ilyesmiről, inkább megállunk a kedvenc kókuszosnéninél, aki egy machetével felnyit pár friss cocót, mialatt a kisfiú azt magyarázza neki,

A Patrícia ügyével kapcsolatos hivatalos papírok már alig férnek el egy bőröndben

hogy Magyarországon mennyivel drágábban adhatná el a portékáját. Valószínűleg ez az egyetlen termék, amiért itthon többet kell fizetni, ugyanis Bora Borán drágább az élelmiszer, mint Londonban. Szinte semmit sem termelnek a szigeten, minden külföldről érkezik, és aranyáron kapható – ha kapható egyáltalán. Patrának komoly gondot jelent a megélhetés. Mivel nem francia állampolgár, nem vállalhat munkát a szakmájában, így egy igazgyöngyboltban dolgozik eladóként. Ha otthonról nem segítené a családját, nem tudna megfelelő körülményeket biztosítani a fiának, és valószínűleg elveszítené a gyereket.

CSALÁDI TÁMASZ

Közben hazaérünk. Egészen takaros kis házikó, az udvarban magyar zászló, a kert végében a tenger. Mielőtt felháborodnánk, hogy miért akar valaki annyira hazajönni, amikor a kertje végében ott a tenger, már ki is ábrándulunk. Itt szinte minden ingatlan a vízpartra épült, és a víz színe körülbelül olyan barna és zavaros, mint Budapesten a Dunáé. Fürdeni senkinek sem lenne benne kedve. Patriéknak van egy kis kajakjuk, néha kiveznek Noah-val, főleg, amikor a nagypapa is ott van látogatóban. „Az, hogy még nem bolondultam bele a hely-

DUPLÁN JO'Obst

Játssz a nyerő párossal!

Vásárolj 1 zacskó **JO'Obst** gumicukorkát, töltsd fel a blokkon található AP kódot és nyerd meg a sok-sok ajándék egyikét!

FŐDÍJ

Személyre szabott stylist tanácsadás, profi fotózás és egy 100 000 Ft értékű

CA vásárlási utalvány!

Emellett sok értékes nyeremény és vásárlási utalvány vár Rád!

További információ:
www.nyerjahaariboal.hu

Like

Játék időtartama: 2015.05.15. - 2015.06.15.

KERESSE A KÖLYÖKKALAUZT A MARIE CLAIRE JÚNIUS 12-ÉN MEGJELENŐ SZÁMÁBAN!

- ✱ Hurrá, utazunk!
- ✱ Nagy családi fogyókúra
- ✱ Hogyan fejleszt a zene?
- ✱ Az egészséges táplálkozás alapjai

A KIADVÁNY TÁMOGATÓJA A

Skype a nagyszülőkkel

zetbe, nagyban köszönhető annak, hogy a családom mellett áll” – mondja Patri, miközben melegíti a töltött paprikát.

A kétszobás házikó tele van családi képekkel, Noah szobája meg fantasztikus afrikai fotókkal – mindet a nagypapa készítette, amikor még Afrikában élt a család. Nem telik el úgy nap, hogy ne lenne legalább egy Skype-beszélgetés Budapesttel. A nagyszülők mindenről tudnak és tudni akarnak. Patri érthető okokból évekig nem tudott aludni, pánikrohamokkal, bulímiával küzdött, a családja komolyan aggódott a testi épiséért.

A helyzet még messze van a megoldástól, de a tünetek egy jó része már a múlté, és azokban a hetekben, amikor Noah vele van, ugyanolyan kiegyensúlyozott anyukának tűnik, mint bárki más. Nagyokat nevetünk, mert a kissrác hatalmas mókamester, Patrícia meg szó nélkül megeteti vele a salátát is, csak a céklánál vall kudarcot, az már nem kell a legegészségesebben táplálkozó ötévesnek, akit valaha láttunk. Evés közben sztorizik a család kutyájáról meg a budapesti házról és arról, hogy majd ő is ott fog lakni, ha kiengedik innen.

MESE SKYPE-RÓL

Este közös meseolvasás van, először anya, aztán Skype-on a nagymama

Noah olvasni tanul – magyarul is

és a nagypapa, de még a nagynéni is olvas neki Budapestről. És ez így megy minden áldott este, amikor Noah az anyukájánál van. Azt akarják, hogy a gyerek lássa és érezze, mennyire összetartóak, és hogy semmi nem tudja megbontani a családjuk egységét. Még a 12 óra időeltolódás sem. Aztán eljön a péntek és a váltás, a gyerek máától az apjánál van. Régebben a rendőrség előtt történt az „átadás”, és a sokszor üvöltő kislány végül az anyja volt kénytelen betuszkolni az apa kocsijába. Pont ezeket a vérfagyasztó felvételeket nézzük Patrícia laptopján, mert a család önvédelemből videózni kezdte az eseményeket.

„Tudom, hogy lelkileg bántja a gyereket, és rettegek attól, hogy ha Noah majd nem azt csinálja, amit ő akar, nehogy átforduljon fizikai bántalmazásba, ahogy velem is történt” – mondja Patri, amikor arról kérdezzük, hogy szerintem milyenek lehetnek az apás hetek a kislánynak, aki megtanulta, hogy ne közvetítsen a szülei között, mert rossz vége lehet, ezért inkább nem mesél semmit.

OTTHON TALALKOZUNK!

Patríciát az anyaság tartja egyben, és rögtön elfogy az ereje, ahogy a gyerek nem lehet a közelében. Ekkor jön a magány, a tehetetlenség, a rossz emlékek és az álmatlan éjszakák. Legutóbb abban reménykedett, hogy a bíróság megengedi, hogy legalább a fővárosba, Papeete-re költözzenek, ahol talált magának tanárnői állást, Noah-nak meg egy jó iskolát, ahová őstől járhatna. A kérelmet a bíróság elutasította, így minden marad a régiben Bora Borán. Sokat beszélgetünk arról, hogy mikor kellett volna segítséget kérni, miért nem mert szólni még a családjának sem, ami így utólag egy kívülállónak a legfurcsább lehet a történetben, pedig sajnos teljesen logikus. „Annyira szégyelltem magam, hatalmas kudarc-ként éltem meg az egészet, és mikor ideig-óráig nyugalom volt, próbáltam az örületet kizárni, csak az anyaságra koncentrálni. Csak az volt a fontos, hogy a fiamnak ne essen baja.”

Természetesen szerettük volna megszólaltatni Noah apját is. Egy bírósági szembesítés előtt sikerült találkozni S. I. Lee úrral, aki közölte, hogy nem kíván nyilatkozni, és egyetlen kérdésünkre sem válaszolt.

Patrícia zöld szeme a horizontot fürkészi. Valószínűleg arról álmodozik, hogy bárcsak fölszállhatna velünk a másnapi Los Angeles-i gépre. „Nemsokára találkozunk otthon!” – mondjuk zavarunkban, és bár komolyan gondoljuk, mindannyian elnevetjük magunkat a válaszára: „Mindenki ezt mondja... A testvérem szerint az sodort bele ebbe a tragédiába, hogy mindig többet akartam látni a világból, mindig többre voltam kíváncsi.” **mc**

FOTÓ: WIM LIPPENS, S. TAKÁCS ANDRÁS – ON THE SPOT

KEDVEZMÉNYES KÖNYVVÁSÁR: EGY ÁRÁÉRT KÉT SZAKÁCSKÖNYVET KAPHAT!

nők lapja
konyha

73 KIPROBÁLT RECEPT

FŐZZÜNK FRISS ZÖLDFÜSZERREKEL!
ISTENI CSERESZNYES SÜTEMENYEK
GYEREKNAPI FINOMSÁGOK
ÖTLETEK SPARGARA ÉS UJKRUMPLIRA
SZUPER MELEGSZENDVICSEK
HASZNALJUK FEL A TAVALYI BEFOTTEKET!

10 jó dolog, ami az eperrel történhet

MÁR KAPHATÓ!

EPRES FINOMSÁGOK

a Nők Lapja Konyha májusi számában!

KERESSE AZ ÚJSÁGÁRUSOKNÁL!

Miss Balaton
COSMOPOLITAN

A győztes jutalma egy Toyota Aygo!

A II. díj: 500 000 Forint értékű mobiltelefon a VESTA üzlettel való felajánlásával

A III. díj: 300 000 Forint értékű hajókábel díszítés a vasárnap reggeli Széchenyi-naszerre (Jánosi tó)

Jelentkezési idő: 2015. június 6-ig!

Részletek és jelentkezés: www.missbalaton.hu

TOYOTA
ORIGAMI